

New York Times BESTSELLER

MŮJ VELKÝ TUČNÝ RUBÍ ZOMBÍK

NENAŠTVITE FRANKIEHO!

MO
O'HAROVÁ

FRAGMENT

Rýchlo
otoč!

Môj veľký tučný RYBÍ ZOMBÍK 3 – Nenaštvite Frankieho!

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Mo O'Harová
Môj veľký tučný RYBÍ ZOMBÍK 3 –
Nenaštvite Frankieho! – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

MŇJ VELEKŇ TUĚNŇ RABÍ ZŇMBÍK

NENAŇTVITE FRANKIEHO!

Mo O'Harová vyrastala v americkej Pensylvánii a teraz Ňije v juhovýchodnom Londýne. Hereckú a spisovateľskú dráhu začala ako rozprávaćka, keď pôsobila v divadlách a školách v Spojenom kráľovstve a v Írsku. Okrem kníh pre deti písala aj komické skeće pre Radio 4 a prezentovala svoje vlastné texty v Londýne a Edinburgu. Mo a jej staršiemu bratovi sa kedysi, eŇte ako malým deťom, podarilo oŇiviť oblúbenú akváriovú rybićku, ktorá sa uŇ lúćila so Ňivotom.

MŮJ VELKÝ TUČNÝ RUBÍ ZOMBÍK

NENAŠTVITE FRANKIEHO!

MO O'HAROVÁ

Ilustroval Marek Jagucki

Môjmu manželovi Guyovi

FRANKIE
BESNIE
AKO ŠELMA

1. KAPITOLA

VRAJ SKVELÝ VÝLET

Zapadalo slnko a nebo bolo oranžové ako môj rybí zombík. Odzátkoval som fľašu na vodu, ktorú som mal zavesenú okolo krku, a zašepkal som: „Pozri, Frankie, tvoja farba.“

Frankie, môj malý rybí zombík, vykukol z fľaše a strelil pohľadom na oblohu. Potom švihol chvostíkom a znovu začal v tesnej fľaši krúžiť dookola. Nebo na neho neurobilo vôbec žiadny dojem.

Hneď nato som pristál tvárou v blate na ceste, pretože som si v ten deň už asi piatykrát pristúpil nemožne dlhé šnúrky. Ani na mňa tento *víkendový výlet* žiadny dojem neurobil.

„Tak sa mi zdá, že som si to s tým táborením rozmyslel,“ zahundral som naštvane, keď som si utieral blato z brady.

Frankie plesol plutvičkou, ako by mi odpovedal, „No jasné. A to mi vravíš teraz?“ Kedy sa Frankie naučil, ako sa v plutvičkovom znakovom jazyku vyjadruje uštipačnosť? „Hlavu hore, Tom,“ povzbudzoval ma Pradeep a natiahol ruku, aby mi pomohol vstať. „Taký skvelý víkend si ešte nezažil. Skoro sa mi nechce veriť, že si takmer nešiel!“

„Áno...“ zaklapol som viečko na fľaši. Spomenul som si, ako som sa snažil výletu vyhnúť, ale mama vyhlásila, že potrebujem ísť na vzduch a že pôjdem, a tak som teda šiel. Potom som sa pozrel na Pradeepovu rozžiarenú tvár. „Bude to fantastické,“ súhlasil som a prinútil som sa usmiať.

„Aj tak stále nechápem, prečo si bral Frankieho so sebou,“ zašepkal Pradeep.

„Musel som,“ vzdychol som si. „Mama sa chce pustiť do jarného megaupratovania. Čo keby si

Frankie myslel, že sa na neho chce zase vrhnúť vysávač a priamo pred mamou by sa premenil na príšerného rybieho zombíka? To som nemohol riskovať!“

„Počúvajte, táborníci!“ zavolať vedúci oddielu. „Cesta pred nami sa vetví. Dokážete použiť svoje zálesácke vedomosti a povedať mi, kadiaľ ďalej?“

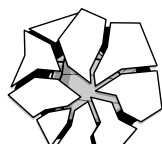
„Tam, kde vedie cestička z omrviniek,“ vykrikoval som a sám som sa svojmu vtipu zasmial.

Nikto sa nepridal. Keby tu v lese rástla slanobyl, určite by ju už po mne niekto hodil.

Potom prehovoril Pradeep. „Vietor vanie od západu. A nesie so sebou vôňu táboraového ohňa, takže tábor od nás musí byť na západ.“

„Dobrá práca, táborník,“ pochválil ho vedúci. „Tak sa teda vydajme na cestu.“

Pradeep bral to svoje zálesáctvo hrozne vážne a bol v tom skutočne dobrý. So skautským oddielom táboril už veľakrát. Dokázal sa orientovať na mape a používať buzolu. Dokonca dokázal z plachty a pár vetiev postaviť prístrešok, ktorý sa v noci nezvalil!

„Ja som ti vravel, že to bude epochálny výlet!“
poznámenal Pradeep, keď sme sa znova dali do
pohybu. „Uvidíme Divocha Sama zo *Zdiveného
Safari* a aj Grizzlyho Cooka! Uvidíš, že to bude
fantastické!“

Práve som začínal cítiť, ako sa mi ústa rozta-
hujú do ozajstného úsmevu, keď mi čosi vyrazilo
všetok vzduch z pľúc. Niečo ma schmatlo za ba-
toh a zdvihlo zo zeme do vzduchu.

2. KAPITOLA

ZOMBÍK NA CESTE

„Tak, kreténi,“ vyhlásil Mark, môj starší brat Podlý vedec, keď mňa aj Pradeepa odvliekol z dosahu ostatných táborníkov. „Tento víkend vás nepoznám a vy nepoznáte mňa.“ Naštvané si nás prezeral. „Ak sa na mňa pozriete, prehoríte na mňa alebo len vyslovíte moje meno, zatlčiem vás do zeme, že vás ani bager nevyhrabe. Jasné?“

„Jasné!“ zalapali sme s Pradeepom po dychu. Mark pustil naše batohy a my sme pod nohami znovu ucítili blatovú zem. Potom odpochodoval kamsi dopredu.

V tej chvíli sa mi poľná fľaša zošmykla z krku a začala poskakovať po zemi. Frankie zrejme počul Markov hlas a premenil sa na strašlivého

rozhnevaného rybieho zombíka. Frankie je na Marka napálený, pretože sa ho kedysi pokúsil otráviť jedovatou gebuzinou, ktorú používajú Podlí vedci, a potom ho chcel spláchnuť do záchoda. S Pradeepom sme našťastie Frankieho zachránili elektrickým šokom a odvtedy je naším zombijským kamarátom.

Podišiel som k tancujúcej fľaši a zdvihol ju zo zeme. „Už je všetko v poriadku, Frankie, Mark je preč,“ zašepkal som, keď som pootvoril uzáver.

„Pozri, ten chalan, čo je stále pozadu, sa už zasa rozpráva s tou svojou čutorou,“ vykrikol niekto z táborníkov.

„Asi hovorí s tým, čo má na krku zdravotnú kartičku,“ nadhodil ktosi iný a zasmial sa.

„Nikto iný by sa s nimi totiž nebavil,“ počul som zakričať Marka odkiaľsi spredu.

Pradeep sa zahľadel na svoje vibramy.

Aby ste tomu rozumeli, keď sa s nami mamy a otcovia na parkovisku pár kilometrov odtiaľto lúčili, všetci sa správali poriadne trápne ... ale Pradeepova mama v rodičovskej trápnosti asi

zlomila svetový rekord. Zo všetkého najskôr dala Pradeepovi pusu na vlasy a objala ho, div že mu oči nevylietli z hlavy, a to priamo pred očami ostatných táborníkov. Nato mu okolo krku zavesila obrovské priehľadné puzdro, v ktorom bol súhlas rodičov, že môže ísť na výlet, telefónne čísla hasičov, polície a záchranky a dlhý zoznam liekov. Pradeep

vyzeral ako jedno z tých detí, ktoré počas druhej svetovej vojny naložili do vlaku a poslali do neznáma!

A zo všetkého najhoršie bolo, že povedala tak nahlas, že to musel počuť úplne každý: „Tak, ty

môj dobrodruh, v batohu máš lieky proti nevoľnosti a vrecká na vracanie a aj čierne uhlie (viš predsa, že tábornícka kuchyňa ti nerobí dobre na bruško), repelent, opaľovací krém, krém na štípance, lieky na sennú nádchu, hojivý krém a dvanaásť náhradných párov ponožiek. Čistých ponožiek nie je nikdy dost’.

Pradeep si tú plastovú potupu pochopiteľne strhol z krku, len čo bola mama z dohľadu. Ale už bolo neskoro. Všetci ju videli.

Zavesil som si Frankieho fľašu opäť na krk a z vrecka som vytiahol zmáганý krajec chleba s arašidovým maslom. Odhryzol som si a zvyšok som podal Pradeepovi. „Ma, mmma momihnenie,“ zamumlal som s ústami plnými arašidového masla.

„Na posilnenie? Vďaka,“ odpovedal Pradeep, ktorému preklad môjho arašidového huhlania nerobil najmenšie problémy.

Zdalo sa, že toto malé energetické povzbudenie Pradeepovi vlialo novú krv do žíl, ako by povedala moja babička, a on obrími skokmi upaľo-

val vpred,
akoby mal na
nohách struny.
Jeho topánky
sa obratne
vyhýbali
vyčnievajúcim
kameňom
a koreňom.
Dokonca sa
ani nemusel dívať

pod nohy. Ja som sa vliekol za ním a snažil som sa šliapať do jeho stôp, aby som sa *znova* nenatiahol.

V tej chvíli ma poštipal na krku komár. Obzrel som sa a pričapol som ho dlaňou, pričom som narazil do Pradeepa, ktorý sa odrazu zastavil a ja som si to nevšimol.

„Prepáč!“ začal som. „Pochutnával si na mne komár veľký ako pterodaktyl a ja som po ňom len plesol...“

„Pššt,“ zašepkal.

Ostatní táborníci boli dobrých dvadsať krokov pred nami.

Vtom som odkiaľsi zľava začul akýsi šramot.

„Čo to bolo?“ spýtal sa Pradeep.

3. KAPITOLA

GRIZZLY NA SCÉNU!

Otočil som sa za zvukom.

Frankie vykukoval z hrdla fľaše a oči mu začali žiariť jasnou zelenou. Môj rybí zombík musel vycítiť, že niečo nie je v poriadku.

Znovu sa ozval ten šramot. Tentoraz o niečo bližšie.

S Pradeepom sme si okamžite vymenili pohľad, ktorý vravel: „Nech už je to, čo chce, práve teraz to zisťovať nechcem!“

Tak, aby ste vedeli, toto aj mne vlialo novú krv do žíl. Uháňali sme za ostatnými táborníkmi, až z Frankieho fľaše striekala voda. Stmievalo sa a my sme medzi stromami rozoznali žiaru tábora.

Vtom sme začuli vzdialený rachot. Zdvihol sa

vietor, a ako lomoz mohutnel, stromy okolo nás sa začali knísať.

Pradeep sa na mňa pozrel, akoby chcel povedať: „To predsa znie ako...“

„Vrtuľník!“ dokončil som nahlas.

Na nebi sa objavila obrovská helikoptéra, taká, aká počas vojny vysádzala vojakov do boja. Vrtuľa nám burácala nad hlavami, čo Frankieho privádzalo do šialenstva. Vystrčil hlavičku z hrdla fľaše a zjavne sa pripravoval na súboj. Ja s Pradeepom a ostatnými táborníkmi sme tam stáli s ústami dokorán ako ryby, keď vtom sa dvere vrtuľníka otvorili a von sa vyklonil nejaký muž. Potom vyliezol na jednu z lyžín, pripevnil na ňu lano, hodil ho dolu a začal sa po ňom spúšťať k zemi. Bez úväzku alebo nejakého iného istenia!

„To je Grizzly Cook!“ vykrikol Pradeep.

Grizzly zišiel dolu po lane a posledných niekoľko metrov, ktoré ho delili od zeme, zoskočil. „Vítam vás, táborníci!“ prekričal burácanie vrtuľníka. „Vaše dobrodružstvo sa práve začína!“

Vzápätí zatiahol za lano, to sa vyvlieklo z lyžiny a skĺzlo na zem. Grizzly Cook mávol na pilota, ako že môže odletieť, a všetci navôkol začali tliekať.

„Ten chlapík vážne vie, ako sa uviest,“ poznamenal som.

Pradeep sa ani nepohol. Bol ako omráčený, čo sa Pradeepovi nestáva zas tak často.

„Pod,“ povedal som mu. „Musíme postaviť stan

a preliať Frankieho z fľaše do niečoho väčšieho, v čom si bude môcť trocha natiahnúť plutvičky. Potom mu zoženieme niečo zelené na večeru.“

Keďže Frankie bol rybí zombík, mal hrozne rád všetko zelené. Čím plesnivejšie, tým lepšie, aby som bol presný, ale tu v divočine sa budeme musieť po niečom takom poriadne porozhliadnuť.

Pradeep sa prepol do režimu „Prežitie“ a o pár minút sme už mali postavený stan a vo vnútri spacie vaky. Vylovili sme baterky a vyrazili sme na prieskum lesa okolo čistiny, aby sme Frankiemu zohnali niečo na zahryznutie.

„Kamže, chlapci?“ Z tieňa vykročil Grizzly. Rýchlo som zavrel poľnú fľašu, aby nevidel Frankieho.

„Chceli sme sa len porozhliadnuť,“ vysvetlil som.

„Hmm,“ potvrdil Pradeep. Vyzeralo to, že sa jeho mozog z toho údivu ešte nespamätal.

„Sami sa tu po zotmení prechádzať nemôžete, skautíci,“ povedal Grizzly. „Prvé pravidlo na

